

Ørnevej jættestue

Fredningsnr. 332513

Sognebesk 020604-05

Kirke Hvalsø, Ørnevej. Dobbeltjættestue. 3.500 f.Kr., 13 x 10 x 0,8 m, mod nord 8 bæresten, 1 meget stor dæksten, 6 sidesten. Fragment af jættestue, 3 bæresten og gang af 5 sidesten og 1 dæksten. Den fritliggende imponerende kæmpesten er overliggeren fra den nordlige grav. Stenen fra den sydlige grav er før 1883 slået til skærver og brugt til vejfyld. Offentlig adgang: Ja

fortsættes

K. Bahnsen fra Nationalmuseet skriver i 1883:

Ø. for foregaaende [sb.4] en Runddysse paa flad Mark. Midt paa den lave Høj, 2-3' h, ligger et tildels ødelagt Gravkammer. Mod N og V ses i Overfladen i en buet Linie 3 af Sidestene i Gravkammeret. Over dem ligger en anselig Dæksten, 11 1/2' l, 7 1/2' br og 5' tyk, der er sunket ned i Gravrummet; den vestlige Del af dette er ødelagt; Sidestene og en Overligger af større Størrelse som den ovenfor nævnte ere kløvede og benyttede til Veimateriale og hele det forhenværende Gravrum dækket af en Dynge Sten, der naar op til Midten af Overliggeren.

T Mathiassen skriver i 1941

Dobbelt Jættestue i Højrest. Nordligst et Kammer af 8 Bæresten og 1 Dæksten, der ikke ligger paa Plads, dannende et Kammer, 2 1/2 x 2 m; Gang af 6 Par Bæresten. Sydligst 3 Bæresten af et Kammer og Gang af 5 Par Bæresten og 1 Dæksten.

Tinglysning 1941

Om stenen fortælles, at de fæle jætter og trolde fra Grøntved Bakker ved Tølløse havde kastet

stenen mod Hvalsø Kirke. Det forholder sig efter traditionen således, at kirkeklokken gjorde

trolden så vred, at han kastede stenen mod kirken. Men i det samme holdt klokken op med at

ringe, og da trolden ikke kunne se kirken, men kun havde erindringen om, hvilken retning lyden kom fra, blev målet forfejlet, og derfor ligger stenen der, hvor den ligger den dag i dag.

Men er det nu helt sandt, for det fortælles også, at det var en troldkælling, der slyngede stenen i sit strømpebånd.

I 1800 tallet siges det, man ofte så lys ved stenen om aftenen, men menneskene er kommet for

tæt på, så de underjordiske er fortrukket til mere fredelige steder.

Tegninger fra Nationalmuseets besøg: J. Raklev i 1932 og Svend Hansen i 1985.

